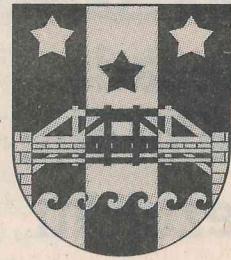

Mazsalacietis

«Liesmas» pielikums

19. jūnijā
plkst. 14.00

Ramatā, NUKU
pusmuižas norā

arhitekta, novadnieka
Konstantīna Pēkšēna
150. dzimšanas dienas atcere.

TIKŠANĀS – KONCERTS un JĀNU ielīgošana

Jubilejas sarīkojumu ieskandē:

- * folklorists Austris Grasis
- ar savu ansambli «Rāmsalaca»;
- * Ramatas sākumskolas audzēkņi;
- * deju draugu kopa «Minnas»;
- * svītīga uzruna - Inguna Liepiņa.

Sarīkojuma turpinājums

Ramatās pagasta kultūras namā:

- * izstādes atlāšana – «Konstantīnam Pēkšēnam 150» – Agita Lapsa – Valmieras integrētā bibliotēka;
- * konference – «Dzimtu devums novadam un Latvijai» – sarunas vada Anita Apine, piedalīties lūgti novadniece Austra Baušeniece, Rīgas Jūgendstila centra direktore Agrita Tipāne un novada kultūras darbinieki;
- * koncerts – veltījums, piedalās Ausmas Dzintares vadītā dziesmu draugu kopa «Dziesmotā senatne» no Valmieras pagasta kultūras nama.

Pasākuma namamāte – Inguna Liepiņa.

Tiek gaidīts, ka salidos un piedalīsies Pēkšēnu dzimtas koka zaru atvases un novada deputāti.

Gaidām interesentus ar Jānu zāļu pušķiem un vainagiem.

Sarīkojumu atbalsta:

Mazsalacas pilsētas dome,
novada pašvaldības, Ramatas sākumskola,
Mazsalacas vidusskola un
Mazsalacas kultūras centrs,
kā arī Valmieras integrētā bibliotēka.

Darba grupas vadītāja - Baiba Zilpauša.

Projekta autore - N. Nurmika

(LKF Ziemeļvidzemes birojs).

NOTIKUMI

LKF Mazsalacas novada kopa 2009. gada 18. jūnijā plkst. 14.00 Mazsalacā laukumā pie LKF Ziemeļvidzemes biroja aicina uz JĀNU IELĪGOŠĀNU

Dziedās un līgos folkloras draugu kopa «Dore»/vadītāja Brigitā Punktiņa;

Kultūras centra deju kopa «Spārīte»/vadītāja Ilona Migla;

Pilsētas bibliotēkas bērnu nodajās Jānu bērnu grupa;

Tikšanās ar Antonu Benjamīnu un Rozmariju Bārsdeli.

Atnāc arī Tu ar savu Jānu dziesmu vai rīmi — iespēja saņemt atzinības balvas!

Loti gaidīti pilsētas un novada dziedošie Jāni!

Sarīkojumu vada Agrita Putniņa.

Gaidām visus interesentus ar jāņuzālēm un vainagiem!

Pasākumu atbalsta: Mazsalacas novada muzejs, Mazsalacas kultūras centrs, Mazsalacas pilsētas dome, Skaņkalnes pagasta padome, pilsētas bibliotēkas bērnu nodaja.

Kopā, kopā, kaimiņi,
iesim Jāņi padaudzināt!

2009. gada 23. jūnijā plkst. 23.00

LĪGOSIM SKĀNKALNES PAGASTA LĪBIEŠU PILSKALNĀ!

MŪZIKA: GRUPA «Blēži» Atspirdzinājumi: «SIA INNELLA»

Uzrādot personu apliecinotus dokumentus,

Līgām un Jāniem ieeja brīva.

«MAZSALACIETIS» JAUTĀ

Cik aktīvs esi pilsētas, pagasta sabiedriskajā dzīvē?

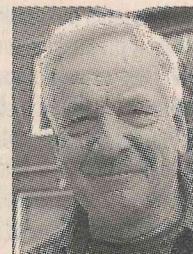
Inese:

— Piedalos, ja vajag. Kultūras pasākumos, kādās talkās, ja vajag kaut ko saķertot, satīrt. Man tas patīk, un arī tādēļ, lai ir skaidri mums visapkārt.

Kārlis:

— Pašlaik nedaru neko. Agrāk — jā, bet tas laiks ir pagājis. Nav vairs tādas aktivitātes pašdarbībā kā bija agrāk. Kultūras pasākumus gan apmeklēju.

Līva:

— Eju uz kultūras pasākumiem, aužu tautas lietišķās mākslas darbnīcā, dziedu skolas ansamblī, arī baznīcas korī. Daru tāpēc, ka man patīk un mājās sēdēt ir garlaicīgi.

Niks:

— Braucu autokrosā, tas ir mans hobis, bet īsti neziniu, vai tā skaitās sabiedriskā dzīve. Agrāk vel nodarbojos ar skeitošanu pie skolas. Vairāk neko tādu nedauru.

Mazsalacas novada vēlēšanu rezultāti

Ziņo Mazsalacas novada vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja Ilze Šteinberga:

— Vēlēšanas noritēja korekti, netika saņemta neviena sūdzība, netika konstatēti nekādi starpgādījumi. Visas četras iecirkņa komisijas strādāja ļoti operatīvi, bijām pirmā novada vēlēšanu komisija rajonā, kas saskaitīja vēlēšanu zīmes pa kandidātu sarakstiem gan Eiropas parlamenta vēlēšanām, gan pašvaldības vēlēšanām un nodeva ziņas rajonam.

Vēlētāju aktivitāte novadā bijusi 54,03 %. Pa iecirkniem: visaktīvākie vēlētāji bija Ramatas vēlēšanu iecirknī — 58,44%, Mazsalacas vēlēšanu iecirknī — 55,82 %, Skaņkalnes vēlēšanu iecirknī — 48,21%, Sēļu vēlēšanu iecirknī — 50,7%.

Jaunajā novada domē 10 vietas būs «Salacai», 3 — «Novadniekiem».

Mazsalacas novada domē ievēlēti

(deputāti alfabētiskā secībā)

Druvis ANSONS

Larisa GERASIMOVA

Edgars GRANDĀNS

Vija JAUNZEME

Valdis KAMPUSS

Andris LAUZNIS

Inguna LIEPIŅA

Dzintars PLŪME

Kārlis ROKPELNIS

Daiga URBANOVICA

Agnese VANAGA

Jānis VIDOVSKIS

Gunārs ZUNDA

Cauri mūžam ar ceriņziedu

Zelta kāzu jubilejas ir retums. Tomēr tieši šādi ievērojami svētki 30. maijā tika svinēti ILGAI un ALEKSANDRAM GÜTMANIEM Mazsalacā.

Stāsta Ilga Gūtmane:

— Es pati esmu no Vilpulkas pagasta, Alekseis no Braslavas. Saskaņāmēs mūsu kopīgajā darba vietā — Mazsalacas pienotavā. Toreiz tā interesanti sānāca — mēs ar draudzeni Gunu gājām uz balli. Guna man iepriekš jautāja, vai es ballē nevarot viņu ar Aleksi sapazīstināt. Tā nu sapazīstināju gan, bet beigās tomēr iznāca tā, ka Alekseis tika man!

Vispār es biju traka ballēs gājēja. Kur vien apkārtnei bija kāda balle, tur arī es biju klāt. Prasījos visiem, lai nem mani līdzi. Kad apprečējāmies, tad gājām abi, vienmēr bijām kopā!

Darbojāmies arī Mazsalacas pašdarbniekos. Alekseis dejoja, es dziedāju kori. Vēlāk abi pārgājām uz Skaņkalnes kori. Alekseis bija lielisks dejotājs, piedalījās dažādos konkursos, reiz pat vienā konkursā uzvarēja Maskavā.

Tad sāka dzīmti puikas. Mums ir divi dēli — Andris un Jānis. Un abiem «pielipusi» tautas deju dejošana. Skolas gados Jānis mazu brīdi spēleja arī gitaru. Ojāra Bēķera dibinātajā mūzikas grupā, spēleja arī teātri.

Alekseis man vēl galīgi traks uz makšķeri. Tā viņam ir mūža aizraušanās — pa Burtnieku vien dzīvojas, kā bīvs britis. Tā nu arī zivis mums vienmēr, ka nenoēsties, ir bijis. Es gan tagad, kopš vairs nedarbojos pašdarbniekos, tāpat vien pa māju rosos. Patīk gatavot ēst. Es jau gan esmu Alekša izlūtināta — negribu vairs lielās līdakas, tik tos asarišus!

«Laulību stafetē» vistālāk

— Dzintara kāzas, piecpadsmit gadu kāzu jubileju, kopā svinējām trīs pāri: Gruntini, Ārgali un mēs, Gūtmani.

Kad bija nodzīvot līdz sudrabkāzām — 25. kāzu jubilejai, to svinējām tikai divatā — Ārgali un mēs. Bet zelta kāzas bijām palikuši tikai mēs...

Protams, ne jau aizvadītājā mūžā rozes vien ziedējušas. Gājis ir visādi, jā, arī ērkšķi bijuši, bet pagale jau viena nekad

nedeg. Citerēz vainīga esmu bijusi es, citerēz atkal viņš... neviens jau nav svēts un katram ir sava «es». Bet kopā ir jāturas, tā es domāju.

Kāzas gan toreiz mums bija brīnišķīgas. Togad tās, tāpat kā šogad, iekrita sestdienā. Mums bija pirmās sabiedrīkās kāzas tajā laikā. Atceros, arī toreiz visa kultūras nama zāle bija ceriņiem un purenēm izdekorēta. Kad mūs veda iekšā, goda sardzē vienā pusē stāvēja koris, otrā — deju kolektīvs, aiz viņiem kāzu viesi. Aizkustinoši!

Arī šogad «Mika» zāle visur bija ceriņziedi, pat pie šķīviem uz galda pa ziedēniem, daudz citu puķu. Anita Zariņa viņi tik skaisti svinīgajā daļā novadija, ļoti aizkustinoši! Tāpat Māra Perse, kas bija vedējātā sudrabkāzās, arī tagad zelta kāzas rūpējās par saviesīgo vakara daļu.

Gribu lielu paldies teikt gan «Mika» saimniecībai Ajai Vidovskai, kas, īpaši par Aleksei domājot, tomēr izkārtoja lielo svītnību zāli, gan arī saimniecībām par ārkārtīgi garšīgo mielastu. Tāpat muzikantiem, vakara vadītājiem un visiem, kas palīdzēja, lai mūsu zelta kāzas varētu notikt un būt tik jaukas.

Jā, un bija arī vēl kāda lieta — es šo ballī riņkoju, Aleksem nezinot — kā pārsteigumu. Mazliet jau bija bail — ka tik neklūst dusmīgs par tādu joku, tikai pāris dienu iepriekš liku nojaust, ka kaut kur būs jāiet. Kad bija jātaisās, tad viņš man prasa — kādas kurpes lai velk? Es saku — balles, lai var padancot!

Stāsta Māra Perse, ilggadēja Gūtmānu ģimenes draudzene:

— Ar Ilgu iepazīnāmies, kad dziedājām korī Mazsalacā, kopīgi braucām izbraukumos, uz Dziesmu svētkiem. Visi kopā arī pienotavā strādājām. Esam bijuši ģimenes draugi visos laikos — arī bērni kopā auga. Viņi jau ir vienīgie, kas brauc pie manis, atceras, vienmēr rūpējas, vai nevajag ko no pilsētas atvest. Un ceriņu laikā brauciens pie manis ceļinos ir obligāts — tā tāda ģimenes tradīcija, jo ceriņziedu laikā viņi iepazīnās.

Ilga un Aleksandrs Gūtmani Zelta kāzu jubilejā.

Lai tik ilgi nodzīvotu kopā, ir vajadzīga cieņa vienam pret otru, izturība. Kad viņi precējās, viņiem nelika pirkstā laulības gredzenu. Alekseis arī visu mūžu ir tā uzskatījis — ka nevajag to riņķi, jo ne jau tas ir savienotās, ka sirdī ir tas, kas savieno. Es uzskatu, ka viņos ir šī lielā millestība, arī uzticīgi viens otram viņi ir bijuši visu mūžu.

Nellija Nurmika, LKF Ziemeļvidzemes kopas vadītāja, ilggadēja Mazsalacas kultūras nama vadītāja:

— Es Ilgu un Aleksi pazīstu kā ilggādējus pašdarbības kolektīvu dalībnieki. Abi strādājām pienotavā un vienmēr ir bijuši atsaucīgi, atbalstot mūs dažādos pasākumos.

Atceros, ka Alekseis kopā ar savu deju partneri kādā raksturdejā uzvarēja jau-

lieliski parādīja pretstatu: mēs un viņi (valdība).

— **Kāds būs Latvijas Forumā nākamais solis?**

— Lielākā problēma ir tā, ka *Latvijas Forum* pats ir viena liela ideja, kas nebija līdz galam formulēta. Varbūt, ka arī ir tā, kā Roberts Kīlis saka: mēs iedodam tādu kā Joti plašu rāmi un laujam cilvēkiem pašiem domāt. Bet, manuprāt, svarīgākais ir, ka mūsu apkopotās un radītās idejas arī taptu realizētas, lai tās nebūtu vien gaisa piļu būvēšana. Lai tas izdots, ir jāsaprot, ko cilvēki pārī ir gatavi darīt.

Kopsavilkumu, protams, vēl ir grūti definēt — tas tiks darīts, kad visu pilsētu moderatori sanāks kopā Rīgā un apkopos idejas.

Manuprāt, forums bija pamats un tagad tikai ir jāaizrod saite, kā visu pilsētu aktīvie iedzīvotāji varētu apvienoties. Apvienošanās mērķis būtu vērot un pieskatīt svarīgo lēmumu pieņēmējus, kas nākamos trīs gadus veidos Latvijas intensīvo izdzīvošanas periodu.

Forumi jau tagad ir daudzi un dažādi, bet tas ir tikai un vienīgi labs signāls, jo tas nozīmē, ka mēs paši sākam domāt. Protams, mēs varam dusmīties, ka citi cilvēki negribēs un nevarēs, bet tas ir tāpat kā ar Tautas fronti — ir kādam jāsāk un jādara, varbūt sākumā pat jātiekt apsmietam — un tikai tad ir iespēja, ka kāda daļa no tā visa «aizies».

Vai tev, lasot šo rakstu, radās vēlme iesaistīties vai uzņemties iniciatīvu kādā no minētajām idejām? Varbūt tev ir kāda pavisam cita ideja un gribas to īstenot? Domubiedrus un morālu atbalstu idejas īstenošanā labprāt sniegs gan biedrība MAP, gan Mazsalacas kultūras centrs.

Netrūkst ne īdeju, ne vaidētāju

Sestdien, 30. maijā, 12 Latvijas pilsētās, tai skaitā Mazsalacā, notika *Latvijas Forums — sabiedrības pārmaiņu kustība*.

Latvijas Forumu organizēja Latvijas Valsts prezidenta Strategiskās analīzes komisija, un tā mērķis bija apvienot dažādu uzskatu un pārliecību pārstāvju diskusijai un īdeju generēšanai par valsts un savas pilsētas, novada tālāko attīstību un izdzīvošanu krizes laikā. Diskusiju vadīja *Latvijas televīzijas* žurnālisti Zane Peneze.

Mazsalacas kultūras centrā uz sarunu bija ieādušies 22 novada iedzīvotāji, kas salīdzinājumā ar tādām pilsētām kā Cēsis (tur — 21 cilvēks) vai Ventspils (6 cilvēki) bija labs iedzīvotāju intereses rādītājs. Tomēr ne visi foruma dalībnieki bija noskaņoti uz auglīgu un konstruktīvu problēmu risināšanu un jaunu īdeju radīšanu. Daļai šī bija tikai iespēja paust savu negatīvo viedokli par Mazsalaci, tās iedzīvotājiem un pārvaldību.

Diskusijas pirmajā daļā ikviens bija iespēja izteikties, paturot prātā, ka runātāji tiek aicināti radīt dzīvotspējīgas īdejas, kā, negaidot pašādāju no valsts, pašādāt sev un citiem, bet otrajā forumā daļā šie jautājumi tika vēlreiz sījāti, izveidojot konkrētus mērķus, kas varētu pašādāt Mazsalacas novadam un tā jaudīm jau tuvākajā nākotnē.

Mērķi tika apkopoti un nosūtīti Valsts prezidenta Strategiskās analīzes komisijas (SAK) priekšsēdētājam Robertam Kīlim, vienam no foruma organizētājiem.

Lūk, kādas īdejas un mērķi tika nosprausti Mazsalacā:

Gimenu atbalsta grupa

*Maziju skoliņa /iniciatīvas bāze/ (Pamats Mazsalacā jau ir)

*Kopīga bērnu pieskatīšana

*Drēbju banka (maiņa ar drēbītēm)

*Palīdzēt tiem, kam trūkst līdzekļu — ziedot trūcīgo bērnu izglītošanai mūzikas, mākslas skolās

*Iemācīt amatū prasmes, pielietot tās — pārdot izstrādājumus, iegūstot iztikas līdzekļus

Ziemas pārdzīvošanas grupa

*Kopīga privātā transporta organizēšana uz skolu, kultūras pasākumiem, sporta nodarbībām.

*Dalīties ar dārza veltēm pret atlaidēm pusdiennās (katrā īmēne atnes produktus no sava dārza, tos izmanto skolas virtuvē)

*Lai palīdzētu vientulajiem cilvēkiem rudeni, ziemā pārdzīvot depresiju, izveidot Filmu klubu/grāmatu klubu. (Kopīgi vienreiz nedēļā skatīties filmas, diskutēt par grāmatām, filmām)

*Sarunas ar māju īpašniekiem par tulšo dzīvoļu piešķiršanu cilvēkiem, kam problēmas ar dzīvesvielu (Mazsalacā ir daudz bīrvu dzīvoļu, bet tie pieder privātpārņiekim, nevis domei)

WWW.Bremzes.lv

Izveidot mājaslapu, kurā pašvaldības var dalīties pieredzē par projektu īstenošanu.

Levjetot piemērus ar dokumentiem, kas pierāda projektu «norakšanu» vai bremzēšanu sīku neplūbu dēļ.

Šī mājaslapa varētu būt sākums visu Latvijas pašvaldību, organizatoru, projektu autoru domu apmaiņai par pieredzi darbā ar birokrātiju.

Zemnieku tiešā tirgošanās

Izveidot kopīgu «zemnieku veikalui», lai laukumiem «pa tiešo» varētu veikalām nodot produkciju. Veikals būs pagrīdes veikals, jo nav ie-

spējams īstenot valsts uzliktās prasības.

To varētu darīt «pa klusos» (piemēram, caur vienu zemnieku, kurš iegūtu visus sertifikātus).

Lai veicinātu nacionālo vērtību saglabāšanu, izveidot divas filmas

Latviskie Jāni (ar dziesmām, līgošanu)

Nelatviskie Jāni (ar dzeršanu, riepu dedzināšanu)

Arī par pārējiem svētkiem līdzīgi.

Izveidot brīvprātīgo grupu skolēnu, kas uz maiņā varārā strādā par gidiem

Uzsākt tūrisma kursu sk

AKTUALITĀTES

Sabiedriskā apspriešana

Pamatojoties uz Mazsalacas pilsētas domes 27.05.2009. sēdes lēmumu Nr. 9 (protokols Nr. 8), tiek rīkota publiskā apspriešana par projektu «Aprūpes nams Valtenberģu muiža».

Projekta ierosinātājs: SIA «GA INVEST», reģ. Nr. 40003853670, Uriekstes iela 3, Rīga LV-1005, tel. 29215011.

Projekta prezentācija notiks š.g. 12. jūnijā plkst. 14.00 Mazsalacas vidusskolas aktu zālē un plkst 18:00 Rūjienas ielā 1, Mazsalacā, Kultūras centra zālē.

Aptaujas lapu sabiedrības viedokļa paušanai var aizpildīt no 08.06.09. līdz 28.06.09. Mazsalacas pilsētas pašvaldībā, Pērnavas ielā 4, no plkst. 8.30-11.30 un 13.00-16.30 katru darba dienu. Tālrūnis uzziņām: 64251908.

Aizlūgums 18. jūnijā pl. 12.00

Ev. literiskā Mazsalacas Sv. Annas baznīcā dievkalpojums – aizlūgums šī gada 17. maijā Pēterburgā mirušajam latviešu diriģentam, mazsalacietim Jānim Apsītem (dzimis 1949. gada 18. jūnijā).

Par diriģenta pāragro aiziešanu mūžībā skumst pašdarbnieki, Mazsalacas pilsētas un

novada kultūras darbinieki un visa Mazsalacas sabiedrība.

5. jūlijā pl. 12.00 kapu svētki Mazsalacas kapos.

Pērlošanas un kolāžu izstāde

No 9. jūnija līdz 4. jūlijam Mazsalacas pilsētas bibliotēkas izstāžu telpā apskatāmas Mazsalacas un apkārtnei pērlošanas darinātās rotas «Vakara fantāzijas», kā arī ziedu salona «Lolita» floristikas kolāžas «Ziedu gleznas». Visi mīļi aicināti apskatīt!

14. jūnijā plkst. 12.00 Riteņbraukšanas sacensības «Mazsalacas Aplis 2009» Mazsalacas pilsētas centrā. Reģistrācija no 10:00-11:30 Mazsalacas vidusskolā.

Sīkāka informācija nolikumā <http://www.mazsalaca.lv/public/dome/dokumenti/>

13. jūnijā plkst. 18.00 Mazsalacas vidusskolā 9. klašu izlaidums. Ieeja ar ielūgumiem.

20. jūnijā plkst. 18.00 Atvadas no vidusskolas 12. klasēm. Ieeja ar ielūgumiem.

Paldies!

Mūsu vissirsīgākā pateicība Mazsalacas vidusskolas un pilsētas kultūras centra darbinieku brigādēm, kuras Guntas Jēkabsones vadībā ieraidās un pašaizlēzīgi strādāja lielajā pavasara talkā 1. jūnijā LKF Ziemeļvidzemes birojā, sapo-

šot dzimtu koku izstādē telpas un lielos izstādes skatlogus.

NELLJA NURMIKA,

LKF Mazsalacas novada kopas vadītāja

Beidzot arī pašiem sava konkursss

Konkurss «Salacas balsis» Mazsalacas vidusskolā notika pirmo reizi, turklāt ar apskaužamu atsaucību.

Mazsalacas vidusskola vienmēr ir bijusi vieta, kur jau kopš mazotnes ikviens var izmēģināt balsi un spējas kādā no koriem vai ansambļiem. Tomēr nu pienācis brīdis, kad mēroties spēkiem varēja arī individuāli. Šogad konkursā piedalījās pārsvarā 5.—12. klašu skolēni. Dziesmu repertuārs bija visdažādais: popa, roka, šlāgera un citrus stilus brīvi izvēlejās paši dalīnieki. Uzstāšanos vērtēja žuri, bet par skaitītu simpatiju varēja balsot ikviens klātesošais. 20 dalīnieku konkurenču uzvaru ieguva 12. klasses skolēne Indra Sīķe.

Indra Sīķe, konkursa «Salacas balsis» uzvarētāja:

— Dziedājusi esmu kopš bērnības. Mamma stāstīja, ka es vēl neesot saķērīgi runāt mācējusi, bet jau dziedāju-

si. Tāpēc tajā laikā mamma saorganizēja popgrupu «Irbites», lai man būtu kur dziedāt. Vēlāk bija «Triks», tagad dziedu mūzikas skolas ansamblī «Ēra» un vēl arī ansamblī skolā pie skolotājas Ineses Kungas-Svītīpas. Konkursā no lēmu piedalīties savam priekam. Nekādos citos lielos konkursos neesmu piedalījusies. Mēģināju «Dziesma manai paaudzei», «Jaunā zvaigzne», bet nav jau man vēl nekāds līmenis, tas, domāju, augs ar laiku!

«Salacas balsis» konkursā man patika, kā nodziedāja Kate Lauzne, tāpēc man bija liels pārsteigums, ka uzyarēju es. Biju ļoti uztraukusies, tāpēc arī nedomāju, ka tik labi sanāks. Dziesmu, ko dziedāju, veltīju kādam ļoti īpašam cilvēkam. Dziesma nav populāra, bet tai ir ļoti skaisti vārdi, kas man asociējas ar kādām atmiņām. Dziedāju, domādama par to, tāpēc arī laikam tik labi sanāca.

Esmu pabeigusi mūzikas skolu sak-

sofona specialitātē, mazu brīdi spēlēju arī klavieres. Nākotnē mūzika gan paliks hobija līmenī, noteikti dziedāšu vismaz kādā korī, lai arī gribētos kavirāk.

Inese Kunga-Svītīpa, vidusskolas mūzikas pedagoģe, konkursa «Salacas balsis» organizētāja:

— Ideja radās jau, kad strādāju manā iepriekšējā darba vietā Tukuma rajonā, kur man bija šāda prakse. Kad Mazsalacas bērniem izteicu ideju par konkursu, sākumā bija tāda kā nogaidoša attieksme, bet tad pamazām, pamazām, līdz konkursam pieteicās 20 dziedātāji! ļoti priecājos, ka viņu ir tik daudz jau pirmajā reizē, jo, godīgi, — uz tāli atsaucību necerēju. Pārsvārā dziedātāji bija no 5. līdz 12. klasei, jo tieši ar viņiem es ikdienā strādāju. Bet, ja būtu vēl mazie klāt...! Noteikti jācenēs aizsniegt viņus nākamgad.

Interesanti bija redzēt bērnu izaugsmi meģinājumos. Cits dziedāja labi no

«Salacas balsis» uzvarētāja Indra Sīķe ar Aishas dziesmu «Saulespuķu acis».

paša sākuma, bet dažs labs līdz konkursam piedzīvoja īstu personisko izaugsmi!

Pēc konkursa jūtos vienkārši kolo-sāli un uzskatu, ka arī bērni ir tikai ie-guvēji.

Smalkā makšķerēšanas gudrība

Maija beigās Mazsalacā jau 8. gadu norisi-nājās makšķerēšanas sacensības «Salacas ausleja '2009».

Sacensībās piedalījās ap 60 Mazsalacas vidusskolas skolēnu trijās vecuma grupās: jaunieši, jaunietes un juniori. Nosaukums makšķerēšanas sacensībām tāds, jo pamatā ļeroties auslejas, sauktas arī par vīkēm vai auslenderiem.

Ojārs Beķeris, viens no sacensību organizato-riem:

— Ar makšķerēšanu ir tāpat kā ar jebkuru sporta veidu — kurš labāk māk strādāt ar kāmiju, tas ir arī uzvarētājs. Katram dalībniekam iedala 10 m lielu sektoru. Parasti visa gudrība ir tajā, kā māk zivī piebarot. To dara ar universālajām zivju barībām, kas nopērkamas jebkurā makšķernieku veikalā. Dažām jau ir klāt vielas, kas smaržo un patīk zivīm, citi jauc klāt anīši pilienus, kanēja, medus smaržu utt., ko noteikti nedrīkst pārdozēt, jo tad zivis var pazust pavisam. Piemēram, uz 4 kg barības tie ir tikai 1—1,5 pilieni smaržas. Sa-

censībās cīņa notiek gan par to, cik daudz zivju tu izvelc, gan arī, kā atvīlini viņas šurp uz savu sekotoru.

— Vai nesanāk tā, ka augšējā sektorā sēdošais makšķernieks savus labumus nopeldināz zemāksēdošajiem?

— Nē, tur jau visa meistarība slēpjas. Ja upes augšgalā sēdētu profesionālais makšķernieks, viņš noteikti spētu pievilināt zivis no apkārtējiem pieciem sektoriem, un puikas nesaprastu, kāpēc viņiem pēķēti neķeras... Protams, arī ekipējums ir svarīgs — lai makšķeres kāts būtu ērts, nepiekustu turot, vēl vajadzīga roku veiklība plus veiksmes. Iespējas visiem ir vienādās.

Mārtiņš Vanags, «Salacas ausleja '2009」1.vietas ieguvējs junioru grupā:

— Kas ir tavs makšķerēšanas noslēpums?

— Esma. Barību pērkū pakā, kurai pievienoju kokosriekstu skaidījās. Makšķerēju jau pāris ga-dus. Tēvs sākumā paīdzēja, ierādīja, kā to darīt,

ĪSZINĀS

Latvijas skolēnu un studentu eseju konkursā «Latvieši nākamajos 90» trīs Mazsalacas vidusskolas 9.a klases audzēknēs (skolotāja Merika Lūse) novērtētas ar atzinību: Arta Urbanoviča, Juta Skrastiņa un Monta Plaunova. Apsveicam!

* * * *

26. aprīlī norisinājās 36. atlakātā matemātikas olimpiāde, kas pulceja matemātikus no visas Latvijas. Arī Mazsalacas vidusskola guvusi labus panākumus: Monika Burtniece (5.kl.) 2. vieta, Anna Kāte Lauzene (5.kl.) 3. vieta. Kristīne Čukure (12.kl.) — atzinība, Mārtiņš Līdacs (12.kl.) — atzinība.

* * * *

29. maijā, lepojoties ar skolas labākajiem un centīgākajiem 5.-12. klašu skolēniem, skola organizēja ekskursiju uz Rūjienas novadu. Piedalījās 44 skolēni. Ekskursijas maršrutu piedāvāja un sastādīja skolas absolvente Guna Ķibere. Skolēni pabija Naukšēnu muižā, iepazinās ar Cilvēkmuzeju, degustēja Naukšēnu produkciju — kvasu, minerālūde-

ni, tur ražotās dabīgās ejas. Vēl tika iepazīta Eriņu mototruse un šīnšili audzētava. Pēc ekskursijas skolēniem bija tikšanās ar Gunu Ķiberi, kas kā ce-jamaizi līdzi devusi mudinājumu vienmēr meklēt krāsas dzīvei, nodarbošanos ārpus noliktā darba-laika vai mācībām, lai cilvēkam nekad nebūtu vien-tuļi un garlaicīgi pašam ar sevi.

* * * *

Ar košu izstādi 30. maijā Rīgā noslēdzās Latvijas skolu kopdarbu projekts «No korallu rifiem līdz Baltijas jūrai». Skolēni, tamborējot hiperboliskās plaknes, veidoja Baltijas jūru un rakstīja pavadrakstus par to. Vairāk nekā 500 dalībnieku 79 darbi tika eksponēti Rīgā, galerijā «Consentio». Skolēnu darbu parāde galerijā apskatāma līdz Jāniem. Arī Mazsalacas Mākslas skola piedalījās projektā kā viens no organizatoriem. Par šo projektu plašā — jūlijā «Mazsalacieti»!

Korallu tamborēšana turpinās, un 6. augustā būs Latvijas rifa eksponēšana.

pagājušajā gadā piedzīvojām to pašu. Es savām acīm redzēju dažus skolas jauniešus, gan meitenes, gan zēnus, kas siroja pa mūsu mazdarziniem, plūcot zie-dus.

Labi jau būtu, ja būtu nolauztī tikai ziedīni. Bet, ko nevarēja nolauztī, izrāva ar visu sīpolīpu. Dobītē vietas palika tukšas... Nu ja tīk diktī vajadzēja tos ziedīni, varēja tāču palūgt, es labprāt iedotu. Ir tāču grūti laiki — varbūt kāds nevarēja nopirk, bet gribēja pasniegt skolotājai.

Bet kur gan jaunieši, ir jūsu gaišās galvas? Jūs tāču esat jau pietiekami saprātīgi un pieauguši. Vai tad var skolotājam pasniegt zagtus ziedus? Tas ir pazemojoši, un man trūkst vārdu, kā to nosaukt. Vienkārši skumji.

Daudz mazdarzīju īpašnieku vārdu pensionāre **MIRDZA**

**Dāviniet
bibliotēkai
grāmatas!**

Merī Montegui ir teicis, ka nav lētākas un ilg-stošākas izpriecas par lasīšanu. Tāpēc, nemot vē-rā situāciju, ka bibliotēkai šī gada budžetā trūkst finansējuma jaunāko grāmatu iegādei, lūdzam dāvināt grāmatas bibliotēkai, līdz priešāsimes un būsim pateicīgi arī par grāmatām, kas izdotas lai-kā no 1995. līdz 2009.gadam.

Kontakti: Pieaugušo nodalā:

tālr. +371642 51246,

e-pasts — mazsalacasbiblioteka@inbox.lv,

bērnu nodalā: tālr. + 64251237,

e-pasts — bernubibliotekai@inbox.lv.

ZANE BERGA,
Mazsalacas pilsētas bibliotēkas vadītāja

Viedokļu krustugunīs

Šobrīd grūti būtu atrast Mazsalacas novada iedzīvotāju, kuram būtu vienaldzīgs Valtenberģu muižas jautājums.

Par iespējamo muižas ilglaicīgo iznomāšanu firmai «GA INVEST», kuras plānos ir ēku kompleksā izveidot rehabilitācijas un sociālās aprūpes centru, tika rakstīts «Mazsalacieša» maija numurā.

Šoreiz apkopoti to iestāžu viedokļi, kurus rehabilitācijas centra izveides gadījumā pārmaiņas skars vistiešāk.

Mazsalacas slimnīcā

Edgars Grandāns, Mazsalacas novada domes deputāts, slimnīcas direktors:

— Šis jautājums mani uztrauc kā slimnīcas direktori, kā deputātu un arī kā Mazsalacas iedzīvotāju.

Pirmkārt, mani baida iepriekšējā pieredze ar zirgu stalli, kur arī bija līdzīgs gadījums, kad kāds privāts investors piedāvāja projektu, kura rezultātā Mazsalacā vajadzēja tapt kolosālam tūrisma un atpūtas centram ar viesnīcu un citām labām lietām. Es biju arī tajā laikā domē un, jā, diemžēl mēs piekritām šim projektam, no kura beigās neesanāca nekas. Un tagad atkal mums ir parādījusies viena jauna firma, kuru mēs tik labi nemaz nepazīstam. Internetā redzams, ka vīpu darbība līdz šim ir bijusi tikai nekustamo īpašumu tirdzniecība.

— Vai esat SIA «GA INVEST» firmas pārstājiem vaicājis par firmas nākotnes iecerēm atiecībā uz Valtenberģu muižu?

— Jā, diskusija ir bijusi. Tiesa, pavism nelieila un nepilnīga. Mani uztrauc, ka šai topošajai iestādei būs vajadzīgi medicīnas un sociāla profila darbinieki, kas var izsaukt slimnīcas un jau esošā aprūpes centra slēgšanu.

No kurienes jums tāda informācija?

— Ja tas būs rehabilitācijas centrs ar sociālo aprūpi, tad: rehabilitāciju līdz šim Latvijā pārsvārā veic medicīnas darbinieki. Pieminētājā īsajā sarunā firmas darbinieks teica, ka viņiem vajadzēdot pat joti augsti izglītotus sociālos un medicīnas darbiniekus. Pašlaik Mazsalacas slimnīcā strādā ap 50 cilvēku, no kuriem vairāk nekā puse ir medicīnas darbinieki. Ja man ir parēiza informācija, rehabilitācijas centrā kopā aptuveni būs vajadzīgi 50 strādājošie. Mazsalacā diemžēl tik liela cilvēkresursa nav un abām iestādēm strādājošo nepietiks.

Manuprāt, radīsies neveselīga konkurence.

Kāpēc neveselīga?

— Tāpēc, ka mēs pagaidām vēl pastāvam kā slimnīca, bet nākotnē, iespējams, mūsu galvenā funkcija tomēr būs sociālā aprūpe. Mēs to veicam salīdzinoši lēti, kvalitatīvi, un Mazsalacas vecākiem cilvēkiem tā tomēr ir iespēja pavadīt vecumdienas šeit, nevis doties uz Rūjienu un Valmieru.

— Vai jūs kā slimnīcas direktors saredzat iespēju piesaistīt 10 — 20 jaunus darbiniekus Mazsalacas slimnīcā?

— Brīvu medicīnas darbinieku nav. Pašreiz, kad valda bezdarbs, problēmu nebūtu ar pārējiem, bet es paredzu, ka bezdarba stāvoklis Latvijā nebūs mūžīgs.

— Kā jums šķiet, vai rehabilitācijas centra izveide drīzāk veicinās vai bremzēs Mazsalacas attīstību?

— Godīgi sakot, Latvijā nekur vēl šāds projekts nav uzsākts, tas varētu būt pirmsais. Bet man liekas, ka šādu rehabilitācijas centru drīzāk vajadzētu citā vietā, piemēram, Jūrmalā vai Tērvetē.

Neesmu joti zinošs likumos, bet, ja tiešām varētu noslēgt tādu līgumu, ka firma darbu nepādarīšanas gadījumā, neprasot kompensāciju par jau izdarīto, atdod īpašumu, tad tas nebūtu tik riskanti. Tomēr, cik zinu, Latvijā vēl tā nav noticis. Toties ir, piemēram, sanatorijas «Ķemerī» gadījums.

— Vai tad tas nav tiesīs deputātu pienākums rūpēties par juridiski korekta un pilsētai

droša līguma sastādīšanu, nevis atteikties no projekta vispār?

— Jau teicu, ka neesmu jurists. Ja firma «GA INVEST» darbojas nekustamā īpašuma tirdzniecības jomā, tad tās juristi būs ievērojami kompetenti šajos jautājumos.

Manuprāt, pilsētā mazās iestādes ir sadrumstalotas un katrai no tām ir lieli uzturēšanas izdevumi. Es jau agrāk esmu izteicis ideju par Valtenberģu muižas daļēju izmantošanu, lai tajā izvietotu, piemēram, muzeju, TIC. Tagad arī mākslas skolai aktuāls kļūst telpu jautājums, jo vecā ēka ziemās ir joti auksta un tādējādi nav ekonomiska. Mākslas skolu varētu izvietot Sarkānā Krusta ēkā. Arī domājot par nākotni: ar ko mēs varētu piesaistīt skolēnus, kuru skaits ar katru gadu sauzinās? Muižā varētu izvietot internātu bērniem no citām vietām. Tāpat arī bibliotēkas, kas tagad Mazsalacas novadā ir četras, varētu apvienot zem viena jumta Valtenberģu muižā. Manuprāt, šo lietu nevar skaitīt tikai no vienas puses, un šis ir mans piedāvātais scenārijs, alternatīva iecerētajam aprūpes centram.

* * *

Mazsalacas vidusskola

sarunā piedalījās arī skolas skolotājas Taiga Egliete un Valentīna Golovņa.

Inese Bērziņa, vidusskolas direktore:

— Kad sāku strādāt par direktori, saņēmu arī divas nolaistas skolas ēkas: sākumskolu Valtenberģu muižā un 5.-12. klašu skolas ēku — jauno skolu. Skolas darbinieku lielākais līgums bija, lai šīs ēkas tiktu sakārtotas, ut to kopā ar skolas kolējiem un pašvaldību esmu apzināgi darijusi visus šos gadus. Jaunajā skolā tika veikts Pasaules bankas siltināšanas projekts, Valtenberģu muiža bija avārijas stāvoklī — jums nebija kārtībā, teknes — bojātas, pamati sliktā stāvoklī, logi, īpaši pagrabstāvā, bija cauri un pa tiem iekšā tecēja ūdens. Sadarbībā ar arhitektu firmu divos gados (2001./2002.) izstrādājām rekomendācijas muižas sakārtošanai. Atbalstu sniedza Vācija, Gīterslo apgabala laudis, pie kuriem es personīgi braucu ar ēkas glābšanas konцепciju un līgumu paīdzēt. Pašlaik skola ir saglabāta, skolēni tajā jūtas labi, un es joti lepojos, ka esmu šādu divu ēku direktore.

— Kāds pašlaik ir Valtenberģu muižas tehniskais stāvoklis?

— Ēkai būtu jāmaina elektrības instalācija, vēl jāievieto ugunsdrošības ierīces, ko prasa drošības noteikumi. Aukstās ziemās grūti ir ēku apsilidīt. Rietumu pusē logi ir sakārtoti — aizdarītas spraugas logu vērtnēs. Bet otrajā pusē būtu nepieciešams logus mainīt, protams, atbilstoši Valsts pieminekļu aizsardzības statusam. Vēl vajadzētu jaunus radiatorus. Pagrabs, lai arī sauss no 2001.gada, tomēr vizuāli ir joti nepievilcīgs. Skolas 2., 3. un 4. stāvā gribētu pamatlīgāku komētisko remontu, lai skolēniem būtu mājīgāk.

Ēkas renovācijas laikā nomainījām trešdaļu jumta dakstīnu, bet pārējās 2/3 burtiski «aizlīmējām» caurumus, kas spīdēja pret debesīm. Tika veikta arī bēniņu siltināšana. Skursteņi ir pārmūrēti, teknes kārtībā, lietus ēku nebojā.

2001. gadā jumta siltināšanas laikā, kad ēka daļēji bija bez jumta, nolija lietus, sabojājot apmetumu skolas aktu zālē un tai pieguļošajā telpā, kur apmetums nokrita. Tagad tas ir izlabots, mitruma pēdas ir palikušas, bet mitrs tur vairs nav.

— Kā ar jaunās skolas kapacitāti, piemēroti būtu jāapvieno?

— Vispirms gribu teikt, ka noteikti gribētu saglabāt Valtenberģu muižu kā izglītības un kultūras iestādi. Lai vispār sāktu domāt par pārcelšanos, skolas kolektīvam ir jāsaprot, vai šīs piedāvājums ir drošs, tālejošs, ar mērķi Mazsalacas novadam dot darbavietas. Ir jāzina konkrēts viedoklis no Mazsalacas iedzīvotājiem, novada deputātiem, skolas kolektīva. Tomēr pēc domes mutiska līguma mēs jau esam sākuši pētīt situāciju, kā pārcelšanās būtu iespējama. Sajā mācību gada Valtenberģu muižā mācījās 150 skolēni. Nākama-

Valtenberģu muiža.

jā gadā plānoti 142 skolēni. Konkrēti tās ir sešas klases plus 5-gadīgo un 6-gadīgo sākumskolas bērnu grupas.

Valda Sipicīna, direktores vietniece mācību darbā:

— Ja nem vērā tikai telpu summu, tad vietas mums pietiek. Tomēr tā vienkārši skaitīt telpas nevar, jo lielājā skolā klases ir sadalītas konkrētiem priekšmetiem, daudzas ir speciāli aprīkotas — fizikai, ķīmijai, mūzikai utt. Pamatskolā ir cita sistēma, jo tur telpas ir piemērotas konkrētai klasei. Nav fiziski iespējams 1.klasses skolēnam sēdēt tajos pašos solos, kuros mācīsas vidusskolēni. Līdz ar to pamatskolas klašu bērniem būs vajadzīgas savas klases, tualetes, rokdarbu telpas.

Arī piecus, sešus gadus vecajiem ir pavisam cits režīms, mazajiem bērniem nepieciešama guļēšana pusdienu laikā, un tad apkārt ir jābūt klusumam. Valtenberģu muižā to bija iespējams regulēt pa stāviem. Šo problēmu lielajā skolā mēs esam atrisinājuši daļēji, par vienas pirmsskolas klases izvietošanu mums ideju nav. Vēl skolai ir tādi plusi kā bibliotēkas lasītava, automodelisma trase, jaunsargu telpas, kuras pie prognozējamā skolēnu blīvuma nebūs iespējams atstāt un nav saprotams, kur lai tās liek. Arī sporta zāle ziemās ir joti auksta, tādā mazie bērni noteikti nevarētu sportot.

Pārcelšanās principā būtu finansiāli ekonomiskāka, bet, nepielāgojot telpas, mēs parakstāmies uz slīktākiem darba apstākļiem un zemāku izglītības kvalitāti. Jaunajai skolai gan ir joti plašas bēniņu telpas, kuru izbūvēšana atrisinātu daudz augstākminēto problēmu, bet tie ir lieli ie-guldījumi, kādu skolai pašlaik nav. Ja būtu iespējama pārcelšanās kompensācija no firmas, mēs uz nākotni raudzītos gaišāk.

Inese Bērziņa:

— Ja notiek pārcelšanās, mēs piekristu tikai ar tādu noteikumu, ka jebkura vecuma bērni skolā jūtas tikpat labi kā vecie cilvēki aprūpes namā muižā — tas attiecas arī uz to, lai mazie bērni skolā justos komfortabli un lielo netraucēti.

* * *

Investoru viedoklis

Gints Gžibovskis, firmas SIA «GA INVEST» valdes loceklis:

— Slimnīcas direktori uztrauc, ka tiks pārpirkts slimnīcas personāls, kā rezultātā varētu tikt slēpta slimnīca un tās aprūpes centrs.

Man ir konkrēts risinājums — esmu gatavs parakstīt vienošanos ar slimnīcas direktori, ka aprūpes nams apņemas neslēgt nevienu darba līgumu ar slimnīcas darbiniekiem. Kā Amerikas hokejā. Kā jums šķiet, vai šāds mans priekšlikums apmierinās slimnīcas direktori?

Mūsu personālā būs tikai viens medicīnas profesionālis — medicīnas direktors ar zināšanām fizioterapijā. Pārējie būs servisa darbinieki, kas veiks arī tādus darbus kā veļas mazgāšana, ēdie-

na pagatavošana, istabiņu uzkopšana, dažība ekskursijas un citos pasākumos ārpus nama u.tml. Esmu pārliecināts, ka Mazsalacā un novadā mēs varēsim atrast šādus darbiniekus, mēs esam domājuši arī par dienesta viesnīcu vienā no muižas ēkām.

Uzsvēršu, ka šis projekts ne tuvu nebūs slimnīcas aprūpes modelis ar daudzu ārstniecisko procedūru administrēšanu.

Pamatpakalpojums būs **uzraugoša dzīvošana**. Mēs vēlamies un mēs īpaši meklēsim tādus klientus, kas socializējas, novērtē sabiedrību, ir aktīvi. Svarīga būs klienta personiskā izvēle.

Others mūsu plānotais pamatpakalpojums ir **ūdens rehabilitācija**. Ko zinām par ūdens terapiju, ko — par ūdens rehabilitāciju? Latvijā ūdens procedūras netiek izmantotas tāpat kā citur pasaule, un mums ir labas idejas šajā sakarā. Ūdens rehabilitācija notiks vienā no šobrīd neizmantotām muižas ēkām ar nosaukumu klēts.

Runājot **par skolu**, — mums ir prieks, ka blakus atrodas jaunā skola. Mēs gribam draudzīties ar skolu, tikt iesaistīti un iesaistīt skolu kopīgos pasākumos.

Un skaistais parks — pilnīgi droši — vienmēr būs publiska atpūtas vieta.

Piekritu, ka būs izmaksas jaunāko klašu skolēnu pārvietošanai uz jauno skolu. Skolas direktorei esmu apstiprinājis gatavību šos izdevumus segt saprāta robežās.

Par muižas rekonstrukciju. Es gribu uzsvērt, ka mēs apzināmies, ka ēkas ir kultūras piemineklis, un gribam tās atjaunot tā, lai **skolas ēka kā muiža izskatās ne tikai no ārpuses, bet arī no iekšpuses**. Restaurācija tiks veikta stingrā valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas uzraudzībā. Mēs vēlamies atrast pirmsskolas laika vēsturi un atjaunot interjera apdares kompozīciju.

Others lielais darbs ir visu **inženierkomunikāciju maiņu** ēkās. Tās neder ne pašreizējam, ne jeburam citam izmantošanas mērķim.

Trešais — es vēlos restaurēt un izmantot ne tikai vecās skolas ēku, bet arī skolas ēkai blakus esošās muižas ēkas, kas jau labu laiku netiek izmantotas, piemēram, klēti plānots pārbūvēt par ūdens rehabilitācijas vietu, ēkā ar nosaukumu kopītieši izvietot personāla dienesta viesnīcu (ja personāla komplektēšanā būs jāiesaista iedzīvotāji no citām apdzīvotām vietām) un istabījas rehabilitācijas klientiem.

Manuprāt, pašvaldība šī projekta realizācijā būs ieguvēja — tās ir jaunas darba vietas, tūristu piesaiste, papildu nodokļi pašvaldības kasē, restaurētas muižas ēkas ...

Mēs esam ieplānojuši lielus darbus un tēriņus, tāpēc ceram arī uz pilsētas un novada aktīvu līdzdarbību. Vienkāršākais ir nedarīt neko.